

cerkvi, da ji bo pustil katoliško mladino kot vzgojno lastnino, pa jemlje cerkvi mladino ter jo tira v hitlerjevske vrste. Katoliški duhovniki, ki se poslužujejo v konkordatu zajamčene cerkvene prosvetno-organizatorne svobode, se zapirajo in kaznujejo. Katoliški časniki se zatirajo ali pa se jim vsiljuje hitlerjevski duh. Kakšen je ta duh, dokazujejo nove učne knjige, ki se vpečujejo po nemških šolah. V njih se zanika vstvarjenje sveta in človeka po Bogu — ter se obnavljajo starogermanske poganske bajke. Proslavlja se nemško plemo kot prvo na svetu: je bojevito, se zna maščevati ter ima namen, da si pokori vse stvarstvo. V organizmu tega plemena je katoliška cerkev tuje telo, ki ga je treba izločiti. — Takšnega sosedu ima katoliška cerkev v Nemčiji. Spričo teh razmer je upravičena bojazen sv. Očeta, ki jo je izrazil napram zastopnikom nemške katoliške mladine povodom njenega rimskega romanja: »Bojim se ne samo za mladino, marveč tudi za vero v Nemčiji.«

## IZ RAZNIH DRŽAV

**Opasni hitlerjevski nemiri v Avstriji.** V svrhu omejitve brezposelnosti je organizirala avstrijska vlada posebna taborišča, v katerih so dobivali brezposelni prehrano ter preskrbo in so morali za to opravljati razna dela. Hitlerjevci so nahujskali ta taborišča proti Dollfusovi vladi. Zadnje dni je došlo po več delavskih taboriščih do demonstracij, ki so bile prav opasne. Delavci taborišča v Stremu na Gradiščanskem so razdejali dne 9. t. m. celo taborišče. Z zastavo na čelu so korakali od kraja do kraja in agitirali za Hitlerja. Okrog 300 delavcev iz taborišča Lobau se je odpravilo deloma peš, deloma v avtomobilih proti Dunaju. Med potom je narasla četa demonstrantov na 500. Na mostu preko Donave je došlo do spopada med izgrezniki in policijo. Policija je zaprla 250 razgrajčev, ostale je pa razpodela, a so po raznih predmestjih razgrajali celo noč po spopadu. Hitlerjevske demonstracije so zahtevale na Koroškem dve smrtni žrtvi. Iz taborišča ob Osojskem jezeru so odkorakali delavci s hitlerjevsko zastavo proti Beljaku, kjer so vrgli več bomb, izzvali spopade s policijo, ki je končno le obvladala položaj. Hitlerjevski nemiri so postali krvavi v Celovcu, kjer so se zbrali demonstranti pred tiskarno krščansko-socijalnega lista, vrgli so več bomb, razbili so vse šipe in opustošili

celo tiskarno. Policija je streljala in sta bila ubita dva demonstranta. Istočasno so bili nemiri po štajerskih delavskih taboriščih. Oblasti so pa pravčasno preprečile pohode demonstrantov v sosedne večje kraje. V taboriščih v Cmureku in Diepersdorfu je izbruhnil v noči na 10. januar upor. Delavci so uničili taborišči. Proti razgrajčem so poslali četo vojakov, ki je upornike prisilila k redu in miru.

**Novi avstrijski varnostni minister.** Ministrski svet je imenoval 11. januarja dosedanjega podkancelarja majorja Feyja za varnostnega ministra. Fey bo pričel borbo z narodnimi socialisti z najostrejšimi sredstvi. Z imenovanjem Feyja je ojačeno stališče Heimwehra v Dollfusovi vladi.

**78. zasedanje Sveta Zveze narodov** je pričelo dne 15. januarja v Ženevi. Tokrat predseduje poljski zunanji minister Beck.

**Hitler upeljal narodno socijalistični komunizem.** Nemška vlada je odobrila novo delavno pravo, ki ureja čisto na novo pravice in dolžnosti delavca in delodajalca v duhu narodno-socijalističnih načel, po katerih je voditelj A. Hitler vsemogočen.

**Mandžurija postane cesarstvo.** V najkrajšem času bodo proglasili Mandžurijo, ki je otrok Japonske, za cesarstvo. Za mandžurskega cesarja bodo seveda kronali znano japonsko lutko in bivšega pobeglega zadnjega kitajskega cesarja Puya, ki je bil sedaj na papirju nekronani vladar nove mandžurske države.

## PO SVETU KATOLIŠKEM

**Cerkev o prikaznih.** V belgijskem mestecu Beauraing so se dogodile čudne stvari. Začetek teh dogodkov je bil 29. novembra 1932. Na večer tega dne so šli 4 otroci — 15letna Ferdinanda Voisin, njen 11letni brat Albert in 2 sestrice Degeimbre, in sicer 14letna Andra in 9letna Gilberta — proti samostanski šoli, da bi prevzeli majhno Gilbertovo Voisin. Ko pozvonijo pri samostanskih durih, se Albert Voisin ozre nazaj v temni drevored ter zakliče: »Vidim luč!« Ko zagledajo tudi deklice luč, vzkliknejo: »To je v lurski votlini! Gible se! Človek je! Mati božja je!« Drugi dan se isto zgodi, tudi tretji dan. Sledilo je potem do 3. januarja še kakšnih 30 prikazni. Število gledalcev pri teh večernih prikaznih, ki so jih bili

deležni samo imenovani otroci, je rastle od dneva do dneva. Zadnji dan — bilo je navzočih okoli 25.000 ljudi — se je prikazen poslovala od posameznih otrok, imenujoč se »Mater božjo in kraljico nebes« ter jim naročujoč, naj zvesto in iskreno molijo. Že prej je naročila otrokom, kakor so sami izpovedali, naj bi se tukaj zgradila cerkev ter naj se semkaj vršijo romanja. O teh »prikaznih« se je v belgijski javnosti veliko govorilo in veliko pisalo. Mnenja so deljena. Nekateri duhovniki so izrekli v javnosti jako tehtne pomisleke, proti verodostojnosti otrok, drugi pa so otroke branili, ter se izrekli za pristnost prikazni. Ljudstvo se za ta znanstveni spor ni brigalo, marveč je v rastočem številu začelo romati v Beauraing. Na praznik Marije Snežne — 5. avgusta 1933 — je bilo navzočih kakšnih 200.000 romarjev. Dogodile so se tudi nekatere izredne ozdravitve. K temu vprašanju je tudi cerkev morala uradno za-

vzeti svoje stališče. To so storili belgijski škofje, ki so izdali posebno pismo na duhovnike in vernike. V tem pastirskem pismu odredajo naslednje: O prikaznih in razodetjih se ne sme poročati niti se ne sme o njih dalje pripovedovati, dokler jih cerkvena oblast ni priznala kot resnične in pristne. Duhovniki naj spominjajo vernike na stroge cerkvene predpise, ki zahtevajo previdnost; brez dovoljenja diecezanskega škofa ne smejo prirediti romanja v take kraje. O dogodkih, ki so baje čudni, se ne sme poročati ne v spisih ne v knjigah, tudi ne v časnikih, ako se za to prej ne dobi cerkveno tiskovno dovoljenje. Če se kaj čudovitega zgodi, se to mora ustmeno ali pismeno sporočiti cerkveni oblasti, ne pa javnosti.

**V Kristusu rešitev.** Na Kitajskem vsiljujejo nacionalistični krogi zakone ali pa že obstoječe izvršujejo, ki prepovedujejo veronauk v zasebnih, zlasti v misijonskih šolah. V mestu Yenching, kjer je zasebno vseučilišče, vzdrževano od ameriške misijonske zveze, je mestna občinska uprava dobila zapoved, da takoj prepove verski pouk na tem vseučilišču. Na odposlano pritožbo je prosvetni minister brzojavno potrdil to prepoved. Isti prosvetni minister je opozoril oblasti v mestu Šangaju, da se v zasebnih šolah protivno zakonu vrši verski pouk in verska propaganda. Istočasno je v nekem kitajskem časopisu izšel ostudni napad na muslimansko vero. Muslimani so na ta napad odgovorili z napadom na tiskarno, kjer je izšel dotični list in kjer so razbili stroje in pohištvo. Obenem so se pritožili na vlado v Nankingu, ki je izdala ukaz, da se v bodoče ne sme zasmehovati nobena vera. List, ki je objavil zasmehljivi napad na mohamedanizem, je moral prenehati, tiskarno pa so zaprli. Nedavno je prišel v mesto Changsa vrhovni zapovednik general Čangkaišek ter tamkaj obiskal protestantovsko šolo. Čangkaišek se je dal pred dvema letoma krstiti ter je protestant. O priliki svojega obiska je imel v navzočnosti mestnih in šolskih oblasti nagovor na učenje ter med drugim rekel: »Ko sem stopil v vašo lepo šolo, sem bil ginjen. Žal, da so še ljudje, ki nimajo zaupanja v misijonske šole. To p. radi tega, ker jih ne poznajo. Misijonska šola ima velik pomen. Je sicer dovolj načinov, da se reši domovina, toda šola, kjer se propoveda o Jezusu, kaže pravec, v katerem je treba iti. Jezus rešuje človeštvo, in sicer s svojo ljubeznijo in s tem, ker popolnoma daje samega sebe za ljudi. Navzemimo se mi, ki hočemo domovino rešiti, duha njegove požrtvovalnosti. Nadejam se, da boste nekoč vso kitajsko mladež prenovili po idealu, ki ga nam je začrtal Jezus. Narod in domovina se more rešiti samo po njegovem nauku. Zdaj znate, kaj vam je storiti.« Vatikanski list »Osservatore Romano«, ki o tem poroča, dostavlja to-le: »Takšne besede iz ust vrhovnega kitajskega poveljnika dokazujejo, da tudi na Kitajskem odgovorne osebnosti čutijo (vsled staršnega kaosa (zmede), ki se v njem nahaja država), da je potrebna luč in